

MARIJAN:

V KRESNI NOČI, SVETI NOČI . . .

V kresni noči, sveti noči
stopi z neba sveti Janez
k nam na našo zemljico.
V rokah ima sveto knjigo,
v knjigi blagoslove svete,
ob njegovi strani stopa
angel zlat s kropilnico.
In pred njima polno lučic
v sveto kresno noč blešči se,
svetijo jima na poti,
da se ne spotakneta.

Sveti Janez gre čez polje
pa se pogovarja z vetrom,
pa se pogovarja z žitom
in ga tiho blagoslavlja:
„Rasti, zôri, težko klasje,
prizanašaj Bog ti s točo,
da boš lepše obrodilo,
ti dodeli solnčnih dni . . .“

Sveti Janez gre prek gozdov
pa se pogovarja ž njimi
in jih tiho blagoslavlja:
„Bog vas čuvaj pred sekiro
in ne daj, da bi zapela
trdo, neubrano pesem —
gozd je kmetiču zaklad . . .“

Sveti Janez mimo hiš gre,
tiho gre, da ne bi zbudil
spečih kmetičev trpinov,
hiše bele ogovarja:
„Bog vas brani, hiše bele,
pred pogubonosnim ognjem!
Kam bi šle potem sirote,
če vas plamen vpepeli? —
Bela hišica — palača,
temni lesi so zakladi,
žito mu zlato rumeno —
zadovoljen je trpin . . .“

Sveti Janez beseduje,
angelček mu prikimava,
krasne lučke spremijo ju
spet nazaj v nebeški raj . . .

